

Азъ дълго ще помня душата ти - лира
Ридаеща въ нощни тъми,
- Отчаяна пѣсенъ що другъ не разбира,
Изплетена съ скръбъ и сълзи.

Азъ дълго ще нося въ душата си споменъ,
За тебе, за нашия пътъ...
Защото и азъ съмъ недъгавъ бездоменъ
Самотенъ катъ тебе въ светътъ

12 - X -28 г.
Варна

Заб. Втората половина на това стихотворение е заградена от Вапцаров с линии от три страни на листа. Страницата носи номер 110, обаче е сложена непосредствено след 79 страница. Наверно тетрадката е била номерирана, а тази част от стихотворението да е написано на последната/110/ страница от тетрадката и после да е сложена след първата част на стихотворението.

53